



Hvalen bodi Jezus.

Lith. v. Hofer.

[Rizina koda]

NABIRKI

ZA

MLADE KRISTJANE:

ali

návuki, zgodbice, pesmi, prislovi
i. t. d. na hasek mladih keršenih,

kere je nabral

neki duhovnik Sekovske Knezo - Škofije

na

Stajarskem.

I. DEL.



V' GRADCI,
natisjeni pri A. Laikam'ovih naslednikih,
1828.

Nazoyno zdelo: Nabirki za mlade kristiane
i. t. d. niqega ne zderxi, kaj bi proti bilo prave-
mu návuku katolske vere — ali zaderxanstva.

Od Knezo - škofovskega Sekovskega Ordinari-
ata v' Gradci na 4. Junia 1828.

Po naroqenji Njihove Knezo-škofovske
milosti

Žumen de Pretis m. p.
domski dehant.

PREDGOVOR.

Zlato se dobiva iz zemle, ino drage bisere iz morja: haslivi návuki se dobivajo iz vust mudrih moxov. Da bi zato mladi kerxeni veq haslivov návukov iméli, sem vam tote nabirke zebzal. Bêrite nje ali radi ino dostikrat. Ako vas vterdijo v' Boxji lubavi: tako se raduje vaš priatel, kerí vam to knixico nabirkov sporoqí.

Pómnite si tudi nove pismence:

c namesto z, cz.

s „ f, sz.

š „ fh, sc, sh, sz, s, fs.

z „ s.

x „ sh, s, z.

q „ zh, cs, ch, cz, c.

Ove druge so po starem.

V' Gradci na 6. Aprila 1828.

NAJ POTREBNEŠO OPRAVILO

ČLOVEKA:

PRIPRAVLLENJE

NA

ZVELIČANI XIVLENSKI KONEZ.

Konec dober: Vse dobro.

PRELUBEZNI VI!

Jas vas prosim, bërite tote molitve, ino nje premislite v' serci; bërite nje veçkrat, konçi ednok v' mesci — zato vas lepo prosim.

Vsega mogočni, večni Bog! Gospod nebes ino zemle! Gospod xivljenja ino smerti! Jas — kerí sem prah bil prej, ino v' kratkem drugou bodem — Jas molim tvojo večno, neprimenouo veličestvo v' nisóki ponixnosti, ino tebe zato hvalim, da ti naše ostaje ne na toti zemli biti dopustiš, temou da si nas na bolšo xivljenje v' nebesah stvoril; kam se moja duša radúva. Da pá nieden ne more tá priti, kerí ne je skus toto xivljenje v' dobremi bil stalen: zato tebe prosim, lubi Bog! pomagaj meni z' tvojó milostjó, da jas naj tega xivljenja kratek pót srečno dokončam, ino si tako dveri v' večno veselje odpreti zmorem. Jas resen spoznam, ino ljubujem dobrotlivo roko nebeškega oçeta, kerí za naš çasni xitek tako lepo skerbí. Jas sposnam vse dobre dare, kere nam naš lubi Bog tú na zemli obilno daruje. Kam koli se obernem, vidim velike Božje dobrote ino dela, ino zvem da nas je bole, kako druge vse stvari, oskerbel, ino blagoslavlil. Zato

tudi njemu naj bôdi tãst ino hvala, ino veliçesten bôdi vsezmouljiv stvaritel od vsik stvari.

Pà jas tudi sposnam, ino vidim dobro, da je na zemli vse za niç, da vse prejde, kako dim pred vetrom, ino da vse je pokvarjeno zavolo greha.

Vsaki den imá svojo texo. Nega veselja brez britkosti. Ino çi naøemu veselju nikaj ti ne ménka, je le ne stalno. Mi smo, liki cvetica, se zrodimo ino prejdemo. Otroki smo zlabi; mladeniçi male pameti, preveno v' nevarnosti; moxi obtexeni, da nas mnogoterne skerbi téxajo, ino si kaj zadenemo zavolo xitka; ino v' starosti smo nevolni ino drugoy slabi, ino nakloneni tá na grob. Ino kaj mojo duøo naj bol texavi, je to: da mi, ako se naøo xivljenje steguje, le ne postajamo bolši. Preveno se bojvãmo v' skušavah proti hudemu svetu, proti sloçestim prikladom ino hudim navadam, proti vidnim ino nevidnim sovraxnikom ino proti našim xelãm; ino dostikrat smo v' totemi boji spodni, ino tako premine celo xivljenje, ino mi nikar ne postajamo bolši; ino çi si resen mnogokrat dobro naprej vsememo, onega le ne storimo, v' niçemu ne smo stalni, razvun greha. Ino tako se xalimo za volo naših grehov vsaki den, da si domislimo, kako bomo

vse odračunili, ino kelko texej odračunili, ako mi dolxe xivimo.

Zato se tudi tega xivljenja odviše veliko ne veselim; temoq bole se na tim veselim, da sem potnik na zemli, ino da toti, nevole ino truda poln čas lé kratek je, v' keremi se naj pripravim v' večno xivljenje noterstopiti. Tam je moja sprava; v' Bogi je moj pokoj; tá se xenejo moje xéle.

Keri bi v' toti revni dolini hotel svojo hišino staviti, ino svojo serce na preminouqe sladosti siliti, ino ono z' njimi zadovoliti, ino Boga ne xeléti: taki bi bil nepameten, ino qlovek, keru Bogu dolxne hvale ne dava; sej bi tudi jas karenja vreden bil, ako bi taki bil: kajti, jas verjem, da moja duša ne je vmerliva, ino za vekšo zveliqanje stvorjena. Jas znam, da moj Jezus xivi, ino da on meni je nebesa odperl, ino tá naprej žel, naj meni tam prostor pripravi, da tudi jas naj tam bodem, kde on stanuje, ino da v' hrami njegovega oqeta je dosti stanj, kde njegovi prebivajo ino se preveno z' obilno radostjo veselijo. Jas znam, da moj odrešitel xivi, ino v' kratkem po smerti drugoq vstanul ino — kako vúpam, v' mojemi teli svetlo vstanul, ino mojega Boga ino Jezusa gledal bom. To gotovo vúpam, kajti gospod, keru zveliqava, je ono obeqal. Zato ravno je Box-

ji Sin iz neba na zemlo prišel, qlovek postal, ino za nas terpel ino vmerl, ino drugoq vstanul, da naj vsi, kerl na njega verjejo, ino po veri xivijo, ne bodo pogubljeni, temoq veqno xivljenje imájo. Xe v' kersti sem postal naslednik nebes ino zravennaslednik Jezu-Krista. Gospod mene je izvolil ino na gostovanje svojega Sina povabil: kajti v' keršansko vere sem xe rojen ino keršen, v' kerl Bog mene milostno hrani, terdi, ino vse kaj mi k' zveliqanji potreba, obilno ponuja. Ino qí si vse to na hasek obernem, ino dnevov njegove milosti ne zamudim, tako ne bode mojih grehov, kere poxalim ino odstavim, pogledal, temoq nje bode za svoj herbet zavergel, meni pa dodelil, kaj je zvestim svojim obeqal; ino zato bom xel vu veselje oqeta, kde bom vidil mojega Gospoda ino Boga-Jezusa. Onega bom vidil, kerega iz serca lubim. Moja duša bode njega spoznala, ino xe bole lubila njega naj vekšega. Imel bom naj vekšo plaqo, ino se veselja za veseljom preveno vxivál. Dobro nam bode tam biti — kde nega jokanja, neti bolesni, neti xalostni, kde siromak pravico najde, kde poboxen, tu brezqasten, veliqesten, ino sirota, tu za Boga poterpliv, v' obilnosti xiví; kde se pitje za Kristusovega iména volo ponudjeno plaqa. Dobro nam je tam bi-

ti, kde nas grexne kače ne zalézavajo; neti se sami na hudo obračamo; kde oço, mati, brate, sestre, ino priatele, ino kere smo lubili, drugočaj najdemo, ino se vu veqnemi veselji z' njimi radujemo v' edinosti z' Bogom, ino vsim svetnikom, se boxjega obliqja vxiavamo, ino kusimo ono sladost, kerega že, po besedah svetega Pavla ne je nobeno oko gledalo, neti vuho slišilo.

O da bi xe tu bil ti qas, keru me k' Bogu lubesnivemu spravi, ino njemu na véke zedini. Xelim, o Bog, ločen biti tela ino pri tebi: zato xe oslišaj, óqca nebeški skoro mojo prošnjo, pridi k' nam tvojo kralestvo.

Pà lé qakaj že moja duša! ino bexaj dokončaj, kerega je tebi mudra previdnost tvojega Boga naprépostavila. Delaj prej po voli hišnega Gospoda, kako tvojo plačo zadobiš, sprâvlaj Boxjo qast; prelâdaj samo sebe za volo korone resnice; ino môli za tvoje nepriatele.

V' trudi more sejati, keru hoče z' veseljom xenjeti. Kdo hoče z' Jezusom veseli biti, se z' njim prej more truditi, ino njema v' terplenji ednak biti. Zato hočem dolxnosti mojega stana zvesto izpolniti, ino nedolge tega xivljenja radovolno nositi. Nehočem zakopati denarov, kere mi je nebeški Gospod prekdal: zakaj bi moqi moje duše ino moje-

ga xivota za obstonj imél. Dosti dobrega sem dobil, dobro tudi óqem storiti vsim ljudem zavolo Boga, kerí dobro vsim stori, da svojo sunce na dobre ino grešne sijati pusti, ino dexuje na njive vernih ino nevernih. O ne, lubi Bog, ne óqem tisti biti, kerí si počiva prej, kako je dela, ino xeli srečno vmreti prej, kako je po Boxjem xivel! Či resen velika je moja xela v' nebesa, si vemda še bole xelim perle tvojo sveto volo na totemi sveti spolniti, kako tá priti; kajti jas ne molim samo: Pridi k' nam tvojo kraljestvo, temoq tudi: Izidi se vola tvoja. Kako poderto drevo padne, tako lexí. Kako qlovek xivi, tako vmerje ino tak ostane. Zato si hoqem dobro smert pripraviti skoz pravo keršansko xivljenje: preveno si milosti od Boga namoliti, ino se vsaki den pobolžati. Pokore vam treba, naqi bote vsi pogubljeni, veli Gospod sam. V' qasi, da zdrav xivim, óqem pokoro storiti; kajti ne vem, kda sledna vura pride. Bog, kerí mi milost obêqa, mi niedne vure še na dale ne je obeqal. Pokora na posteli bolezní je tudi bolena, ino v' slabi starosti tudi slaba. Smert pà okoli hodi kako tát, ino naglo v' hram sili, kda nikdo ne misli. Smert je slepa, ino med ljudmi stoji, z' kosoj maha, alipà joj, ne gleda, koga pokosí. Rajši sem pripravljen, rajši

pasko imám na terkanje, naj, kda koli Jezus na mojo serce terka, njemu taki odprem, ino vseli storím, kaj mi on skoz svojega svetega Duha storiti veleva. Huda njiva se na dobro preoberne, pà ne v' enemi dnevi: tako tudi jas bom moj stan na dobro spravlal, v' vsih dnevih mojih, ino srečna smert mi bo-
de začetek boljšega stana na ovemi sveti.

Zdaj hočem račun z' Bogom napraviti, ino vsako spoved tako storiti, kako da bi moja sledna bila. Začne se mi den, si mislim, da ne bom njegovega konca vidil. Ravno tako si mislim, da grem spat. Zato bom skerbel, da v' vsaki vuri znam veselo klicati: Jas za-
čnem vmirati — skoro bom zebran k' sveli-
čanim — izidi se, o milen Bog, še tu tvoja
sveta vola! Xivljenje sem od tebe dobil, te-
bi ono drugoy nasaj dam. Velikasten bodi
v' moji smerti. Rad se podverxem tvoji kaš-
tigi, ino vmerjem za grehov volo; alipà ra-
duvam se v' smerti Jesu - Krista, ker je
smert premagal.

Nató te prosim, o smilen Bog, ne vzê-
mi me odcod v' nagli smerti, kere ne pre-
vidim. Pà še v' tem se izidi tvoja vola! Le
zato prosim, obvâri me od nagle smerti, da
bi rad v' mojemi konci našega gospoda Jesu-
Krista velikastil: bi rad svete sakramente
dobil. Po keržanskem lepo bi rad vmerl, ino

še na konci življenja tebe triedinega Boga hvalil. Rad bi še na smertni mesti ljubil sveti križ, ino rekel: O moj Bog, jas na te verjem, o moj Bog, jas na te vúpam, o moj Bog, jas te bole kako vse ljubim. Na tebe imam poxelenje. Idi tá duša v' iméni Boga očeta, kerí te je stvoril; v' iméni Boga Jezú - Krista, kerí te je odréšil; ino v' iméni Boga svetega Duha, kerí te je posvetil. Ne hòj' se, moja duša! izróji se temu, keremu si xivela ino rêji: Jezus, Maria, 'no Joxef, vam se celó prek dam! O Jagné Boxjo, odpústi mi grehe, ino postâvi me na tvoj pravi stran — sveta Divica, Boxja mati, Maria, prôsi za me grešnika zdaj v' moji smerti, — o sveti Joxef, ino vsi Svetniki ino vsi verni Kristjani mólite za mene — vi nebeški Angeli, pridte meni proti — nebeške dveri odprite se — Gospod! v' tvoje roke se dam celó, telo ino duša naj je tvoja. O Jezus, tebi sem xivel: O Jezus tebi vmerjem: O Jezus, tvoj sem xiv ino mertev. Amen.

Ino kda je moja duša xe odisla, ino jas xe ne zmorem veq na sveti tebe prositi: tê se domisli, o Bog, tote moje molitve: Gospod Jezus! Sodec xivih ino mertvih! Glej tu pri tvojih nogah mojo vbogo dušo, kero si stvoril po očeti tvojemi, za kero si tvojo kerv prelil, kero si dolgo iskal, pà tudi

najšel: glej njo zdaj tu pred tobo, kerega
 lubi, kero lubiš, glej njo, kako le na tvojo
 milost vúpa: daj nji zato xivljenje ino po úa-
 si veselo vstanenje od mertvih, ino prebiva-
 nje med večno xivim v' paradixi. Ki xiviš
 ino kraluješ z' Bogom Očetom ino svetim
 Duhom na vse veke. Amen.

Presmilén Bog! od kterega ne samo vse
 dobre misli pridejo, temoú tudi hotenje ino
 úinenje dobrega, daj mi milost, ino vuxgi
 moje serce, de tote moje molitve ne so sa-
 mo prazne besede, za kerih serce ne vé, ino
 da ne sem hlapec, kerí volo svojega gospo-
 da vé, alipà nje ne storí, ino tako vekxe
 kastige kriv postane. Vzàdi vse tote besede
 globoko v' moje serce, da naj sposnam, kaj
 mi je potrebno, haslivo ino tebi dopadljivo,
 ino ono brez mudenja storim. Ponòvi v' moji
 duši xelo za tobo, kda koli v' nebesa pogle-
 dam, v' stran mojega veúnega prebivanja.
 Gèni me, da dostikrat na mojo smert zmi-
 slim, kda koli mimo groba idem, ali slixim,
 da se mirjoúemu zvoní, ali vidim mertvega
 vunnesti, da tako naj v' strahi hodim, ino ne
 grešim. Za tó tebe prosim, Bog, kerí si
 povsodik, skoz Jezu-Krista, Gospoda naše-

ga, kerí že zdaj mene zagovarja pri tebi,
ino me otéva zveliqar; kerí pa tudi bode
moj sodec: kajti on xiví ino kraluje z' tobo,
ino svetim Duhom na vse veke. Amen.

Čas kratek — vék dolgi.

Kako qlovek xiví — tako vmerje.

Gotova je smert;

Se jemle odserd

Za grehe vu sudi;

Nebesa so tudi;

V' one kdo gre,

Zveliqan ti je:

Bog, pomagaj mi v' nje,

Bogal bom xe.

Kdo je, kako Jezus bogat.

Bog vse previdi,
 No víxa vse:
 Po njemi zidi
 Mi sreča se.
 Mi xéle zpolni,
 Pohvalim ga,
 Mi radost vúni
 No v' serci da.
 Ga lubim serčno
 Pa tudi tê,
 Kda niq mi sréčno
 Po vol' ne gre.
 Sin Boxji ne 'má
 Kam glave djat
 No vemda štima,
 Da je bogat. —
 Vu boxji voli
 Bogatec je
 Kak on, kdo koli
 Taji sam se. —

Boxja qast.

Sveta meša Boxjo telo
 Nam pred lice stavi, 'no veli,
 Da altar je Boxjo sélo,
 Tu naj mólmo njega mi.

Zato veličesten bodi Bog
 Od vsih stvar, no tvojo qast
 Naj sumi se bistro vode tok,
 Ti ga stvaril si vu tvojo qast.
 Mene tudi si poklical,
 No sem tu, da ti xiviš,
 Zato jas na véke bom zval:
 Dolxno hvalo le dobiš.

Z v o n z v o n í.

Zvon nam zvoní
 Mario qasti
 Molit' veli,
 Mólmo le vsi:
 Mati nam je
 Pomoucnica se,
 Qastimo njo lé,
 Grehov dolgé
 Povrayati nam
 Pomaga; sam
 Qlovek ne zmore
 Donesti pokore.
 Ona nas stavi
 Pred Jezusa ta;
 V' grexni texavi
 Stojita oba
 Keršenim po xéli
 Pri Bogi. Vseli
 Hvala bôdi oqeti

No Sini, no sveti
 Ki je no tretji,
 Duhi, Bog lé samén,
 Na véke. Amen.

Kristjan ino Pagan.

O moj Kristjan
 Reče Pagan,
 Kak vkanjen si ti
 Či se nagodilo bi:
 Da tvojo nebo
 Lax lé bo.

O moj dragi Pagan
 Reče zdaj Kristjan.
 Še bol ti vkanjen si
 Či se nagodilo bi,
 Da pekel ne je laxni.

Krixov stvoritva.

Mala Agáta je krixek na persih nosila.
 Bil je iz černega lesa na koncih osrebran.
 Hlodek pa kratki se je od dolgega ločil ino
 deklica si ne mogla krixeka popraviti. Pride
 zato k' ojeti, ino prosi rekoč: „Naprâvite mi
 krix“; Oča reče: Taki moja lubica, to ne
 je texko popraviti; alipà očem ti tudi pove-
 štati, kako se kixi stvorijo. Glej, ti kratki
 hlodek je naša vola, toti dolgi je Boxja vola.

Či kratki hlodek zraven po dolgemi lexi,
tako ne postane krix, temou le či dolgemu
prek pride; tako tudi krix postane, či naša
vola boji voli ne zraven, le prek ide. Zdaj
vêš stvoritvo krixov.

Netruden hvalitel Jezusa skozi celi den.

1. Pred sumcom stanem jas
Dam čuti berš ti glas:

„Hvalen bodi Jezus!“

2. No se oblečem tê

Pa zraven pejem xe:

„Hvalen bodi Jezus!“

3. Zdaj kleknem pri kixi dol,

No rečem xe glasno bol':

„Hvalen bodi Jezus!“

4. Zdaj idem na delo tá,

Po poti rečem pá:

„Hvalen bodi Jezus!“

5. Či delo mi vurno gré

Hvalivno rečem tê:

„Hvalen bodi Jezus!“

6. Či delo mi 'z rók ne gré,

Krotek sem, rečem lè:

„Hvalen bodi Jezus!“

7. Cirkovnik na glas zvoní,

Meni se reči zdí:

„Hvalen bodi Jezus!“

8. Zdaj obed se nam podá
Vsaki le hvalo 'ma:
„Hvalen bodi Jezus!“
9. Xitek nam xe diši
'No nas podvuqi:
„Hvalen bodi Jezus!“
10. Od mize stanem gor,
Zovem v' nebeski dvor:
„Hvalen bodi Jezus!“
11. Idem od mize proq,
No pravim pojdoq:
„Hvalen bodi Jezus!“
12. Zaqnem 'no delam jak',
Zmes si mislim tak:
„Hvalen bodi Jezus!“
13. Joj, vroqina moqno xge,
Meni iz serca gré:
„Hvalen bodi Jezus!“
14. Veter mi hladi pahla,
To xe mi veq vala:
„Hvalen bodi Jezus!“
15. Megla se v' noq qerni,
Razumno grom veli:
„Hvalen bodi Jezus!“
16. Blisk vse hitro rasvetli,
On ravno govori:
„Hvalen bodi Jezus!“

17. Ptiqi petje pustijo,
Naj glas zadobijo:
„Hvalen bodi Jezus!“
18. Dexovni z' neba stol
Zove xe naj bol':
„Hvalen bodi Jezus!“
19. Zdaj vreme se zmiri,
Povsodik pà sumi:
„Hvalen bodi Jezus!“
20. Veçer xe postaja
Zvati se dohaja:
„Hvalen bodi Jezus!“
21. V' mraki grem domó,
Reçem krate sto:
„Hvalen bodi Jezus!“
22. Pri pragi postojim,
No prav moqno kriqim:
„Hvalen bodi Jezus!“
23. Kdo meni govor dá,
Ga hvalim, reçem pá:
„Hvalen bodi Jezus!“
24. Od dela si poqivam xe
Netrudno pà zovem lé:
„Hvalen bodi Jezus!“
25. Zdaj vsi veçerjamo,
Ino si pravimo:
„Hvalen bodi Jezus!“

26. Potem molit grem,
Začetek pa lé vem:
„Hvalen bodi Jezus!“
27. Za den, no za noč,
Boga hvalim rekoč:
„Hvalen bodi Jezus!“
28. Se slečem, lexem spat,
Še rečem trojekrat:
„Hvalen bodi Jezus!“
29. Taki sladko zaspim,
Glas vu senji dobim:
„Hvalen bodi Jezus!“

Slovó - jemanje od sveta

Lehko noč!

Jas moj pót dokončajou
Tote zemle truden idem,
V' raj veséli skoro pridem;
Smert! kde zdaj je tvoja moč?
Lehko noč! — —

Svétle so

Dveri meni tá v' nebó!
Texne skerbi tote zemle
Sérce sebi več ne jemle;
Lublen bodi oče dóm,
Klical bom!

Prej 'no zdaj
 Réve poln je tú bexaj:
 Boj mesó no duh sta 'méla
 V' meni, no mi kaj zadéla;
 Mira najti nemrem tó,
 Tam le bo! —

Lehko noq!
 Srečno vsi! — tam pá drugoq!
 Dragi, zlo se ne xalujto,
 Lubav qisto si zkaxujte,
 Ki oblada groba moq. —
 Lehko noq!

Zolza gre? —
 Činte, kaj dolxnost vam je,
 V' Bogi vsi se raduvajte,
 Vsakemu lubezen zdajte;
 V' miri trezen qlovek lé
 Spavat gré.

Vrednost duše.

O qlovek sram te bodi! ti menje štimaš
 svojo dušo, kako hudiq: kajti ti njo za mali
 hasek, kerega ti greh ponudi, predaš, alipà
 hudiq je htel za vse svete eno dušo zadobi-
 ti, da je Jezusu pokazal vse posvetne kra-
 lestva ino njihovo qast, ino njemu rekel: To
 vse ti hočem dati, qi spadneš, ino mene
 moliš.

Kelko pà Bog štima űlovejjo dušo? Sveti Krisostom na to reče: Ői bi le ena duša na sveti bila pogublena, nebi Bogu preveű bilo za samo njo na zemlo priti, ino v' teli telko prestati, kelko je resen za mnoge prestal. Joj zato temu űloveku, kteri svojo dušo zgubi. Straxaj ino mōli, ino vedno misli na Boga, naj se k' njemi spravix. Je kdē űlovek, veli sveti Krisostom, "keri Boga lubi, ino njegove sapovedi zderxava: bi Bog prej nebo, kako dušo tega űloveka zapustil, da bi nje ne bi zveliqal. Lubi zato Boga ino njegove zapovedi zderxavaj, ino nebesa boš imel.

S r e ű a.

Naša sreűa na zemli ne je v' tem, da smo bogati, vuyeni, űasteni, ali da v' sladosti xivimo: nauji bi tudi neverni ino loűeni od cirkve tako sreűni bili, kako smo mi, kajti pameti ino blagá telko, kako mi, imájo. Naša sreűa v' temi je, da smo Kristjani, ino na poti xivljenja hodimo. Vera zato napravi sreűnega! ona je zaűetek zveliqanja „terdina našega vupanja“ da se po veri Bogu nabliűavamo, ino brez nje se Bogu dopadnuti, ino zveliqati ne zmoremo.

O b l a q i l i š e.

Zemla je kraj, kde se oblaqimo; veqnost je gostnica, v' kerí tak ostanemo, kako se smo v' predhiši bili oblekli, ali v' oblaqili nedolxnosti, ali v' obleki qednosti, ali v' janki grehov. Potem pride hišni Gospodin tistih gledat, kerí so v' gostnici. Ino qi najde v' grešni janki obleqene, nje spodi vun, ino verxe vu veqno temo, kde nega odrešenja, da je minul qas smilenja, minul qas kersta, kde se dobi oblaqilo nedolxnosti, minul qas pokore, kde se dobi obleka qednosti.

Davidovih psalmov nekaj.

David je nekda bil pastir ino potlej kral Izraelski. On je rad Boxje lastnosti premislaval, ino popisaval. Tote njegove popisavnja se imenujejo psalmi, ino so tudi molitve, kere se v' cirkvi molijo. Mòli nje tudi veqkrat. Pravil pa je David:

1. Da Bog vse, zmore:

Pó Boxji besedi je postalo nebó,
Ino na duh njegovih vust vsa nebna moq.
Liki v' trebuh nabira on valove morja:
Ino v' glóboqinah zaklene blago. —
Zemla vsa bôj' se Gospoda,

Strah njegov naj gène vse, ki na zemli le so:
Kaj reče, ino xe se zgodi,
Vkaxe le, ino vse xe stoji.

Psalm 32.

2. Da Bog vse vé:

„Keri je posadil vuho, nebo slišal?
Ne vidil, ker je zobrazil okó?
On, ker daja vednost ludém,
On, vé vse misli ludi.
Zvezde šteje po računi,
Po iméni njih klica vsako posebi.“

Psalm 93.

3. Da je Bog povsodik:

„Gospod spregleduješ, spoznaš me!
Véš me, naj stojím ali sedím!
V' moje misli mi gledaš od daleč
Naj grem, ali lexim, me obdajaš;
Vse moje poti znane ti so.
Ni še mi besede na jezik,
Glej, Bog! véš njo xe vso.
Za menoj si, ino si pred menoj,
No me z' dlanjo pokrivaš.
Prečudna je za me tvoja vednost,
Previsoka, ne morem do njé!
Pred tvojim duhom kam óčem oditi?
Kam pobexim pred tvojim obliqjom?
Či stopim v' nebesa, si v' njih.
Či dol stopim vu pekel, si tam!

Če vzemem peroti v' zorji, ino zletim,
 Na morja sledne strane, me le
 Vodi tvoja roka še tam,
 Ino derxi desnica me tvoja!
 Ino rekel sem: Vemda me tema
 Pred njim bo skrila v' sladnosti?
 Pa niq ne je tema pred tobo,
 Ino luq ino nou razsvetiš celo.
 V' tvojih knjigah so bili moji dnevi zapisani
 Prej kako sem ednega zaqel, zaznamvani vsi!"

Psalm 138.

4. Da Bog je smilen:

„Bog se ne jezi brez henjanja:
 Ino na veke ne bije,
 Ne dava nam po sluxbah naših,
 Da, kako visoko je od zemle nebo,
 Tako visoka je njegova milost,
 Če se njega bojimo, nad nami,
 Kak od večera daley je jutro,
 Tako daley od nas spravi on grehe:
 Kak oqa se smili kres dete
 Tako Bog se smili kres nas.“

Psalm 102.

5. Da Bog je zvest:

„Kako trava so dněvi qloveka
 Cvete, kako roxa na polji;
 Pa veter potegne — njega ni veq,

Celo mésta, kde stal je, ne znajdeš:
 Milost pa Boxja ostane od veka
 Do veka nad timi, ker se njega bojijo.“

Psalm 102.

6. Davidov navuk za otrôke:

Pridte otroki! slišajte me!
 Bojati se Boga, vas bom vučil.
 Kdo si xeli dolgo xivljenje?
 Kdo vósi dneve viditi dobre?

Poslušaj on mene:

„Svoj jezik od hudega ohrâni,
 Svoje vusta od zavite besede.
 Varvaj se hudega, dobro pa delaj:
 Ixi mir, ino letaj za njim.
 Boxje oqi so na praviqnih,
 Pri njihovih prošnjah njegove vuha.
 Serd pa Boxji — v' hudodelce napáda,
 Da celó njihov spomin iz zemle pobriše.
 Praviqni se molijo, ino Gospodenje oslixí,
 Ino iz vsakega stiska nje reši.
 Blizo tim je Gospod, ker so polomlenega
 serca,
 Odrešuje on tiste, ki so potertega duha.
 Veliko hudega imá praviqen
 Pa Gospod ga otme iz vsega.“

Psalm 33.

7. David vuči vupanje na Boga:

„Bog je naša moč, v' nadlogah pomaga.
 Zato se báli ne bomo, či lih
 Se zemla bo gibala, no gore
 Či bodo pádale v' morjino sredo:
 Gospod je pri nas, on nam pomaga v' pra-
 vemi časi.“

Psalm 45.

8. David vuči ino odxaluje ter-
plivce:

„Vupaj na Gospoda, ino stôri dobro:
 Prebivaj na zemli, ino se boš
 'Z nje z' obilnostjo xivel.
 Razvesêli se v' Gospodi: ino on
 Ti bo dal, kaj tvojo serce xeli.
 Izrôči Gospodu pot tvojo,
 Zanêsi se na njega: on bode storil.
 On bode tvojo pravico, kako luč pokazal:
 Ino tvojo nedolxnost, kako poldensko svet-
 lobo.“

Jas sem bil mlad, ino postaril se sem;
 Pà nikoli ne sem vidil, da bi bil zapušen
 Pravičen, neti kruh pobiral njegov otrok.
 Varvaj se hudega, stôri dobro:
 Ino se boš večno xivljenje imél.“

Psalm 36,

9. David vábi k' dobremi:

„Blago temu, kerí vé siroti pomagati:
V' hudih dnevih ga reši Gospod,
Varje, oxivla ga Bog, srečen xe je,
Sovraxnikov vsih se nikol ne boji,
Na posteli bolezní njemu pomaga
Gospod, no postila prav mehko.“

Psalms 40.

10. David popiše qast tih, kerí
lubijo Boga zapoved:

„Blaxen je qlovek, ki ne stopi v' zbor kri-
viqnih:

Neti hodi na pot, kde grešniki so,
Neti sedi, kde se povsadajo hudi:
Temoq v' povéli Gospoda njegova vola,
No sapoved premišlava noq ino den,
On je kako drevo na hladnemi toki,
Kero sad obrodi v' pravemi qasi,
Nikol pà listja ne zgubi: Vse dobro izide
Kaj je zaqel. Ne tako brezboxji.
Oni so prah, kerega veter razganja
Na zemli, ne obstanejo v' sodbi,
Da Bog zna njihove poqe.“

Psalms 1.

Salomonovi prislovi.

Keri Boxji postavi vuho odmika: tega molitev je gnusoba pri Bogi.

Milostiv biti ino prav storiti, je Bogu naj lubši dar.

Keri vuho zatika, naj ne uje, siromaka zvati: tisti bo tudi klical, pa ne bode oslišan.

Kdo se smili nad siromakom, uastuje svojega stvarnika. Kdo siromaka stiskava, stvarnika preklinja.

Duša, kera blagodari, bo sama blagodarjena. Bogu posodi, kdo vbogemu da.

Praviqnemu se smili tudi xivina: hudobnih serca so nesmilene.

Kdo vóši ojetu hudo no materi: temi se vgasne luq v' sredi teme.

Kaj se mladeniq navuqi, sérec stori.

Keri ojetu ali materi kaj vzeme, ino reče: ne je greh — ti je tovarš razbojov.

Strah ino šiba otroke storijo mudre: otrok pa, v' nemar pušen, oqi matere zakriva (nji sramoto dela).

Prav delaj, ino terdno bode tvojo zdravje, prijetno tvojo spanje.

Zakaj, Gospod ti bode na strani, ino tvoj varih.

Ponixnost gre pred uastjo, napuh pred vpadekom.

Štimanec, ki besede ne derxi, je veter
ino brez dexja oblak.

Kdo na bogastvo zavupa, prejde kako
cvét; pravičen pa ze eni, kako nova mladika.

Bole je malo po pravici, kako dosti po
krivici.

Kdo seja krivico, bo britkost xenjél.

Krivični kruh se pervič perlaga; sadnič
pěšk hrusta po vustah.

Keri dela veliko besed, ne henja lahko
brez greha.

Kdo z' dobrimi hodí, bode dober, z'
pačnimi se sam spači.

Srebro se v' ognju — ulovek v' nadlogi
čisti.

Tobijovi návuki za sina.

Sin! dokli živiš, počtuj svojo mater,
ino pómni, kaj vse je za tebe volo prestala.

Boga imaj v' serci vsikdar, ino ne do-
voli v' greh.

Vbogaimo davaj ino ne obračaj óči od
vhogih: tudi Bog ne bo óči od tebe obernil.
Či 'maš dosti, davaj dosti, či malo, davaj
od tega.

Milostiv se smé na Boga zanašati.

Vâri se nečistosti.

Ne daj prostora napuhu v' svojemí serci,
neti v' svojih besedah; on je začetek pogub-
lenja.

Skoro temu plačaj, kerí ti je delal; ni-
koli ne zadèrxi zasluženega obroka,

Kaj nečeš, da se bi tebi storilo, tudi ni-
komu ne stòri.

Umnega moxa vprašaj vsikdar za sovét.

Hvâli vsaki čas Boga, ino ga pròsi naj
ravna tvojo delo, ino nedelo, ino vse svoje
zaveze na njega stavljaj.

Niy ne maraj, moj sin! vbojno resen
xivimo; alipà vemda bomo dosti dobrega
iméli, qi se Boga bojimo, greha varjemo,
ino pravo storimo,

S i r a h o v S i n.

Bil je sveti mox, po imeni Sirahov Sin,
ino sveti duh je bil v' njemi. Od njega ima-
mo izrékov. Glej néke:

„Boga lubiti je naj lepša mudrost. —

Voda ogenj vgasí, milodari grehe vgasijo.

Smilen bodi sirotam, kako da bi njim oqa
bil, ino njih materi, kako da bi njeni mox bil —
tako bodeš sin velikega Boga, ino rajši tebe
bo imél, kako tvoja lastna mati

Ne stòri niq hudega, ino ne bode ti niq
hudega.

Ne zamûdi holenikov obiskavati.

Ne oponažaj temu greha, ker se je poholgal.

Vu vsem misli na konec.

Nov prijatelj, ino novo vino — naj se postarata, morebiti bota ti hasлива.

Ne sametavaj nikoga, da je mali: pûêla je mali ptiq, pà sladek sad nosi.

Ne odgòvori prej, kako si qul; ne govòri, kda še drugi govorijo.

Mala iskra veliki ogenj zaxge.

Kdo z' luckim blagom zida, si nabira kamenje za grob.

Bodi še tako dragiga kaj — verh qiste duše nega niq.

Veliki Bog dava zdravila rasti iz zemle — pameten njih zato ne odmetava.

Kdo se Boga strahuje, temu niq ne menka — v' sebi imá še blaxen raj Boxji.

„Posveqeno bodi imé Boga oqeta, ino Sina, ino svetega Duha na veke. Amen.“

V. N. V. B. Ч.

ZAPOPADEK.

Stran.

Naj potrebnéso opravilo qloveka:	
Pripravljenje na zveliqani xivlenski konec	7
Kdo je , kako Jezus bogat	17
Boxja qast	17
Zvon zvoní	18
Kristjan ino pagan	19
Krixov stvaritva e	19
Netruden hvalitel Jezusa skoz celi den	20
Slovo - jemanje od sveta	23
Vrednost duxe	24
Sreqa	5
Oblaqlive	26
Davidovih psalmov nekaj	26
1. Da Bog vse zmore:	26
2. Da Bog vse vé:	27
3. Da je Bog povsodik:	27
4. Da Bog je smilen:	28
5. Da Bog je zvest:	28
6. Davidov navuk za otroke:	29
7. David vuqí vupanje na Boga:	30
8. David vuqí ino odxaluje terplivce:	30
9. David vabí k' dobremi	31
10. David popíve qast tih, kerí lubijo Boxjo zapoved:	31
Salomonovi prislovi	32
Tobijovi navúki za sina	33
Sirahov Sin	34